

I. TICHOST

Písmo svaté: »Jeden zákoník přišel a řekl mu: „Mistře, budu tě následovat, kamkoli půjdeš.“²⁰ Ale Ježíš mu odpověděl: „Lišky mají doupat a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu složil.“²¹ Jiný z učedníků mu řekl: „Pane, dovol mi napřed odejít a pochovat svého otce.“²² Ale Ježíš mu odpověděl: „Následuj mě a nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé.“²³ Vstoupil na loď a učedníci ho následovali.²⁴ Vtom se strhla na moři veliká bouře, takže loď už mizela ve vlnách, ale on spal.²⁵ I přistoupili a probudili ho se slovy: „Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!“²⁶ Řekl jim: „Proč jste tak ustrašení, vy malověrní!“ Vstal, pohrozil větrům i moři, a nastalo veliké ticho.²⁷ Lidé užasli a říkali: „Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře!“« (Mt 8, 19 – 27)

Katechismus: »A díky síle Ducha mohou Boží děti přinášet plody. Ten, který nás našťípil na pravý vinný kmen, dá, že budeme přinášet „ovoce Ducha, jímž je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost“ (Gal 5,22-23). „Duch je naším životem“ (Gal 5,25): čím více se zřekneme sami sebe, tím více také jednáme podle Ducha. „Společenství s ním nás zduchovňuje, obdarovává, navrácí do ráje, přivádí do království nebeského k synovskému přijetí, dává nám odvahu nazývat Boha Otcem a podílet se na milosti Kristově, nazývat se dětmi světla a mít účast na věčné slávě.“ Plody Ducha jsou dokonalost, které v nás Duch svatý utváří jako prvotiny věčné slávy. Tradice církve jich vypočítává dvanáct: „láska, radost, pokoj, trpělivost, shovívavost, vlídnost, dobrota, mírnost, věrnost, tichost, zdrženlivost, čistota“ (Gal 5,22-23 Vulg.).« (čl. 736 a 1832 KKC).

Text k prohloubení meditace: Ticho může být zdrojem dobrých slov i plodem zlých skutků. Ticho je zdrojem rozhovoru s Bohem a s bratry jedině tehdy, když je duch svobodný, prostý a sjednocený s Bohem, a to modlitbou a pokáním. Dobré slovo je tím účinnější a dosahuje cíle, čím více je vytříbeno tichostí vlastního srdce, ve světle Krista, Božího Slova.

Slovo zprostředkovává ducha, tichost doplňuje energii duchu; slovem se dává, tichostí se dostává; slovem se hlásá, tichostí se naslouchá. Vnitřní ticho je pramenem jedině tehdy, je-li blízko prameni Slova, čili Bohu. Mlčet dokáže ten, kdo umí naslouchat a naslouchat dokáže ten, kdo umí mlčet. Tichost je bez naslouchání prázdná, naslouchání bez tichosti je marné.

Pokání je ctnost, která čistí a promazává schopnosti naslouchání. Odstraňuje rušení, zesiluje hlas, a je-li podpíráno modlitbou, přibližuje

k tomu kdo hovoří a vzdaluje od rušení světa, těla a ďábla. Pokora, která je základem každé ctnosti, pomáhá tichosti, když umísťuje ducha do správné pozice – nejprve k naslouchání a potom k dialogu.

Kdo umí mluvit tichostí, podobně jako Bůh při stvoření a Ježíš v utrpení a smrti, dosáhl dokonalosti. Svatý promlouvá beze slov, hovoří zblízka i zdálky, promlouvá více k srdci, než ke sluchu, promlouvá spíše příkladem než hlasem, hovoří stále, přesahuje čas a prostor, a to svědectvím.

Kdo však nemá Krista v srdci, pozbyl již slova, protože zlý duch uhasil světlo, uzavřel pramen slova, vyprázdnil zdroj všeho dobra, a proto již není co dát druhým. Kdo nemůže mluvit, nedokáže již naslouchat ani Bohu, ani bratřím; neslyší ničí hlas, nedívá se na malé, nechápe mladé, prchá před trpícím a starý jej unavuje. Miluje hlučnost, nikoli hlas, miluje dojem zevnějšku, nikoli Božího Ducha a ducha bližního.

Tomu, kdo je s Bohem je tichost zastavením a načerpáním. Tomu, kdo je od Boha vzdálen, je krvácením a hořkostí. Nejprve tichost na poušti pokání a modlitby a pak radostné hlásání Božího slova, pravdy v lásce.

Předsevzetí:

Žít každodennost v tichosti! To znamená žít život, který se podobá jízdě v tichém autě.

Budu se snažit o tichost, ona je stálost ve vlídné trpělivosti, v ovládnání nervů a v přívětivosti, která se nemění.

Nezapomenu, že tichost je nejlepší výmluvností lásky a je dobrá, pouze když vychází z přebytku lásky!

Myšlenka na závěr:

„Když cestuješ a řídíš, může tě více obtěžovat ten, kdo je s tebou v autě, než nebezpečí, na která můžeš narazit venku. Aby ses vyhnul nebezpečným rozptýlením, vede tě tvoje obezřetná láska k umění mlčet, spíše než k umění odpovědět. Tvé mlčení umlčí druhé a pomůže ti lépe řídit.“ (Mons. P. Gaeleone 21.1. 2014)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ
18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření
18.30 mše svatá
po mši krátká adorace
po adoraci sdílení a malé občerstvení

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signaly.cz/>